

**DIUMENGE DOTZÉ
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Ací es desfarà l'orgull de les teues ones

Lectura del llibre de Job

38, 1.8-11

El Senyor va interpel·lar Job des de la tempesta:

- «¿Qui va posar portes a la mar
quan brollava del si matern,
i jo la vestia amb les boires
i li donava, per bolquers, els núvols?
Jo vaig fixar les seues vores
i la vaig tancar amb portes i barrots
dient-li:
Fins ací, ni un pas més.
Ací es desfarà l'orgull de les teues ones.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

107 (106), 23-24.25-26.28-29.30-31 (R.: 1)

R. Enaltiu el Senyor,
perdura eternament el seu amor.

O bé: Al·leluia.

Els qui s'embarcaren
i navegaren mar endins per a fer negoci,
foren testimonis de les obres del Senyor,
dels seus prodigis en alta mar.

R. Enaltiu el Senyor,
perdura eternament el seu amor.

A una orde seua es girà un huracà
que alçava grans ones:
pujaven al cel, baixaven al fons,
i el cap els rodava, com si anaren beguts,
de res servia la seua perícia.

R. Enaltiu el Senyor,
perdura eternament el seu amor.

En les seues penes cridaren el Senyor,
i els salvà d'aquell perill:
apacà el temporal i vingué la bonança,
es calmaren les ones de la mar.

R. Enaltiu el Senyor,
perdura eternament el seu amor.

I els va dur fins al port desitjat,
plens de goig per la calma retrobada.
Que agraisquen al Senyor el seu amor,
els prodigis que ha fet en bé dels hòmens.

R. Enaltiu el Senyor,
perdura eternament el seu amor.

LECTURA SEGONA

Ha començat un món nou

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

5, 14-17

Germans:

L'amor de Crist ens espenta,
en reconèixer que, si u ha mort per tots, tots han mort amb ell.
I Crist ha mort per tots
perquè els qui viuen no visquen per a ells mateixos,
sinó per a aquell que ha mort i ha ressuscitat per tots ells.
Per això nosaltres, des d'ara,
ja no coneixem ningú de manera purament humana,
i si en un altre temps havíem considerat així el Crist,
ara ja no ho fem.

És a dir, el qui viu en Crist
és una criatura nova;
tot allò que era antic ha passat,
ha començat un món nou.

Paraula de Déu.

EVANGELI

¿Qui és este, que fins el vent i l'aigua l'obeïxen?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

4, 35-41

Un dia, a poqueta nit, Jesús diu als deixebles:

— «Passem a l'altra vora.»

Deixaren la gent, i se l'endugueren
en la mateixa barca on es trobava.
L'acompanyaven altres barques.

De colp s'alçà un temporal de vent tan fort
que les ones es precipitaven dins la barca
fins al punt que ja l'omplien.

Jesús estava en popa, dormint amb el cap sobre un coixí.

Els el desperten i li diuen:

— «Mestre, ¿no veieu que ens afonem?»

Quan es despertà va increpar el vent
i digué a l'aigua:

— «¿Silenci! ¿Calla!»

Llavors el vent amainà i seguí una gran bonança.

Jesús els digué:

— «Per què sou tan poregosos?

¿Encara no teniu fe?»

Els van sentir un gran temor i es deien l'un a l'altre:

— «¿Qui és este, que fins el vent i l'aigua l'obeïxen?»

Paraula del Senyor.